

BART EECKHOUT
Hoofdredacteur
@barteeckhout

standpunt

Lichtjes pathetisch

‘*Comment ont-ils osé?*’ Hoe durven ze? Het zijn de verontwaardigde woorden van PS-politica Laurette Onkelinx toen Charles Michel en de MR in 2014 een federale regering vormden zonder de PS. De uitspraak werd toen, zeker in Vlaanderen, niet zonder leedvermaak geduid als de frustratie van een machtspartij die zich simpelweg niet kan voorstellen dat er ook zonder haar bestuur mogelijk is.

Afgelopen weekend beleefden Bart De Wever en de N-VA hun Onkelinx-moment. De verongelijktheid gutst eruit, nu duidelijk wordt dat de federale regering zonder N-VA vertrekkensklaar staat. Open-Vld-leider Egbert Lachaert, in de liberale voorzitterscampagne nog luidkeels aangemoedigd van op de N-VA-tribune, is plots de grootse saboteur uit de recente vaderlandse geschiedenis.

Het is bang afwachten hoe waterbestendig de met rood, blauw oranje en groen overladen schuit zal zijn. Maar als deze regering over enkele weken de eed aflegt bij de koning – en zo ver zijn we nog niet, voor alle duidelijkheid - dan zal dat een perfect legitieme en democratische regering zijn, met steun van een parlementaire meerderheid.

De klacht dat de regering geen meerderheid in Vlaanderen vertegenwoordigt, klinkt lichtjes pathetisch, na een regeerperiode waarin Franstalig België slechts vertegenwoordigd werd door één partij ter waarde van een kwart van de Franstalige stemmen. Dat Vlaamse stemmen meer waard zouden zijn omdat ze uit een welvarender landsdeel komen, is een redenering die hint naar iets wat we, om Bart De Wever te parafraseren, geen democratie meer zouden kunnen noemen.

De praatjes over een Vlaamse blokkerings-meerderheid met VB houdt de N-VA beter nog wat op zak

Dat het stemvolume oploopt bij wie bekaaid achterblijft, is nu ook weer niet abnormaal. Dit had anders kunnen lopen. De N-VA had de kaarten in handen om samen met de PS een andere coalitie uit te bouwen, maar een te onbesuisde en openlijke aanval op de liberalen vanwege Bart De Wever kelderde die plannen. Een pijnlijke misrekening, die wellicht mede verklaart waarom de frustratie nu hoog oploopt.

Als het vuur van de verontwaardiging is uitgewoed, wacht de N-VA een moment van bezinning. Er is in Vlaanderen zeker een kiesmarkt voor wie op rancune drijft, maar het door N-VA zelf weer wakker gekuste VB bedient die markt al volop. Om daar het verschil mee te maken, zal de oppositie gerichter en feitelijker moeten zijn.

De praatjes over een Vlaamse blokkeringsmeerderheid met VB in 2024 houdt de N-VA ook maar beter nog wat op zak. Niet al haar leden en kiezers zitten te wachten op nog meer ontwrichting en blokkering. Als de N-VA het ondernemende, welvarende Vlaanderen dat ze zegt te vertegenwoordigen ook echt wil dienen, dan kan ze van de Vlaamse regering die ze leidt maar beter een toonbeeld van goed bestuur maken. Wat dat betreft is er goed nieuws voor de N-VA: er is daar nog bijzonder veel ruimte voor verbetering.

Interview. Chirurg Bart Van Geluwe schreef een boek vol over ons achterste

‘De anus moet een hype zijn, geen taboe’

Iedereen heeft aambeien – ook u. En drie op de vier krijgen er last van. Met zijn boek ‘Achterwerk’ haalt de Kortrijkse buikchirurg Bart Van Geluwe (40) de angel uit de aars. ‘Anaal genot wordt de volgende stap in onze seksuele revolutie.’

ELINE DELRUE

We zitten nog niet helemaal neer in zijn steriel witte spreekkamer of abdominaal chirurg Bart Van Geluwe (AZ Groeninge) heeft er de mond van vol: van dat “fantastisch orgaan”, de anus. Helder én met humor schuift hij alle schaamte aan de kant. Net zoals in zijn pas verschenen boek *Achterwerk*, waarin hij elk beetje anaal taboe het nakijken geeft. Van Geluwe: “Ik wil mensen vooral over de streep trekken om iets aan hun ongemak te laten doen. Als je last hebt van gevoelige tanden wacht je toch ook geen twee jaar alvorens naar de tandarts te gaan?”

Met alle respect voor de anus, maar hoe kwam u erbij om u hierin te verdiepen?

Van Geluwe: “Vroeger kreeg ik daar weleens commentaar op: ‘Als je dan toch chirurg wilt worden, waarom geen hart- of plastisch chirurg?’ Alsof dat van een hogere orde zou zijn. *(schuift meewarig)*

“Buikchirurgie sprak me aan omdat er veel verschillende organen mee gemoeid zijn: maag, darmen, lever, galblaas. Dit in tegenstelling tot hartchirurgie, waar je maar met één orgaan werkt. De anus, die laatste 2 à 5 centimeter van ons spijsverteringsstelsel, valt dus ook in mijn domein. En die vergt een heel fijne chirurgie, helemaal anders dan pakweg een stuk darm weghalen. Niet alle buikchirurgen lopen er warm voor, om te opereren aan de aars. Je moet er een klik mee hebben. Ik heb die.” *(lachje)*

Waarom moest dit boek er komen? Is het taboe dan zo groot?

“De schaamte zit er diep in, dat zie ik elke dag. Zowat alle patiënten die mijn spreekkamer binnenkomen, excuseren zich. Gaat het om klachten aan de anus, dan is de drempel naar medische hulp bijzonder hoog. En dat terwijl het aandoeningen zijn die vaak voorkomen. Achteraf hoor ik mijn patiënten dikwijls zeggen: ‘Ach dokter, had ik geweten dat mijn klachten zo eenvoudig te behandelen waren, ik was al veel eerder langsgekomen.’

“Vandaar dit boek. Want als we die drempel kunnen verlagen, dan zullen de meeste patiënten niet naar het operatiekwartier moeten. Daar ben ik van overtuigd.”

Minder operaties. Spreekt u dan niet tegen uw winkel?

“Dat is de grote paradox van ons beroep: chirurgen moeten zichzelf overbodig maken. Een goeie chirurg grijpt zo min mogelijk naar het mes, alleen als het absoluut noodzakelijk is. Werk je preventief, dan is er bij negen op de tien klachten over aambeien geen operatie nodig. Maar als je er eerst járen mee rondloopt, zit je natuurlijk in een fase waarin het niet anders kan.”

Goedele Liekens leerde ons de vagina kennen. U wilt hetzelfde doen voor de anus?

“Het ding is: de vagina en de penis zijn de laatste decennia sterk gepopulariseerd. Je vindt er wel honderd boeken over. Dan denk ik: waarom krijgt de anus geen forum? Wat heeft die ons misdaan dat hij zo verdrukt en verketterd wordt? Waarom moet hij in het verdomhoekje?

“Op dat vlak is er veel veranderd toen de mens rechtop begon te lopen. Ineens hadden we een voorkant en een achterkant. En die twee hebben we lijnrecht tegenover elkaar gezet: de ene mocht gezien worden, de andere niet. Daar moet het taboe er onbewust al in geslopen zijn.”

De anus wordt scheef bekeken, dus?

(knikt heftig) “En dat terwijl het zo’n uniek én universeel orgaan is. Zoiets mogen we niet negeren. Kijk naar onze maatschappij. Tegenwoordig trekken we volop de kaart van alles wat genderneutraal is. Speelgoed, kledij: we mogen vooral niet zien of het voor een jongen of een meisje is. En dan heb je een genderneutraal orgaan, maar blijft dat het grootste taboe. De anus zou een hype moeten zijn, geen taboe.” *(lacht)*

In uw boek valt u meteen met de deur in huis. ‘We beginnen allemaal als anus.’ Excuseer?

“Het is echt zo. Als een eicel bevrucht wordt, krijg je een klompje cellen. *(maakt een kommetje met zijn handen)* Aan de onderkant daarvan ontstaat een deukje. Die instulping is je anus. Het is het beginpunt van je maag-darmstelsel. Dat deukje wordt steeds dieper en wijder, tot het ook aan de andere kant doorbreekt: dat wordt je mond. We groeien dus van vanonder naar vanboven. Eerst onze anus, daarna al de rest.”

We hebben allemaal aambeien, schrijft u, van bij onze geboorte. Waar zijn die goed voor?

“Vergis je niet, aambeien zijn een deel van onze sluitspieren en hebben wel degelijk een functie. Het zijn zakjes, gevuld met bloed, die het anaal kanaal moeten afsluiten. Mocht je geen aambeien hebben en je springt, hoest of lacht, dan zou je stoelgang verliezen of windjes laten.

“Patiënten kloppen hier soms gefrustreerd aan: ‘Dokter, mijn vorige chirurg heeft geen goed werk geleverd, mijn aambeien zijn er nog. Maar ze mógen niet weg, anders word je incontinent. Ze mogen natuurlijk geen klachten veroorzaken. Eigenlijk moeten aambeien net groot genoeg zijn om hun job te doen. Maar niet te groot om te gaan bloeden of naar buiten te puilen.”

Bart Van Geluwe: ‘De drempel naar medische hulp is hoog, terwijl het aandoeningen zijn die vaak voorkomen.’
© TIM COPPENS

‘In landen waar ze hurken om naar toilet te gaan, zijn er veel minder anale klachten. Dat is veel gezonder’
BART VAN GELUWE

De cijfers liegen er nochtans niet om: drie op de vier westerlingen hebben vroeg of laat last van pijnlijke aambeien. Kunnen we dit voorkomen?

“Alles begint bij je voeding. Door vezelrijk te eten en voldoende te drinken zorg je ervoor dat je stoelgang zachter is. Dat is zowat de beste preventie. Want als je elke dag hard moet persen, loop je meer risico op klachten.”

U geeft ook recepten mee in uw boek: de ‘happy-anus-soep’ met bosbessen, de ‘fancy-ass smoothie’ met frambozen. Ook voor die vezels?

“Absoluut, want negen op de tien Vlamingen eten er te weinig. De meesten denken dat ze genoeg vezels binnen krijgen met twee sneetjes volkorenbrood en een sinaasappelsapje als ontbijt. Met ’s middags nog een extra schep groenten op hun bord. Maar dat is niet zo. Elke dag hebben we 30 gram vezels nodig. Twee sneetjes bruin brood: dat is maar 4 gram.”

Waar kunnen we nog op letten, willen we geen pijn tussen de billen?

“Een goeie raad: hou je toilettijd kort. Blijf daar geen twintig minuten zitten, want onbewust zet je druk op het systeem. Zit er dus niet de krant te lezen of op je gsm te scrollen. Ik weet: velen zullen dat niet graag horen, want het is natuurlijk de ideale plek om te onthaasten. Mijn vriendin vraagt me ook niet om het gras af te rijden als ik daar zit.” *(lacht)*

Volgens u zitten we ook massaal verkeerd op het toilet. Hoe moet het dan wel?

“Tot zo’n 150 jaar geleden deden we onze behoefte nog in de bosjes, gehurkt. Maar toen we geciviliseerder werden, hebben we besloten om dat binnenshuis doen. We dachten: we nemen een stoel, boren daar een gat in, en dat is onze wc-pot. Die stoel werd het uitgangspunt, terwijl we eigenlijk altijd gehurkt hadden. En dat was veel gezonder. Dat zien we nu nog: in landen waar ze nog altijd hurken, hebben ze veel minder anale klachten.

“*(haast zich)* En nog een belangrijke: overdrijf niet met je hygiëne. Begin alsjeblieft niet met geparfumeerde doekjes en jaag er geen halve rol wc-papier door. Te veel wrijven is niet goed.”

Spoelen is beter dan wrijven, zegt u. Gooien we binnenkort ons druk gehamsterde toiletpapier gewoon overboord?

“Ken je die hoogtechnologische Japanse toiletten? Met allerlei knopjes en sproeiers – een douchetoilet eigenlijk. Die zullen we over twintig jaar ook veel meer bij ons zien. Daar ben ik zeker van. Het grote voordeel is: je hebt dan geen toiletpapier meer nodig. Ben je klaar, dan spoelt het toilet automatisch je achterste af - naar het schijnt zou het nog aangenaam zijn ook. *(fijntjes)* Daarna blaast er warme lucht, om je billen te drogen. Dat is iets wat ik sommige patiënten, met anale jeuk, nu al aanraad: stop met wrijven, neem je haardroger en droog de aars met lauwe lucht. Dat alleen al kan een stillend effect hebben.”

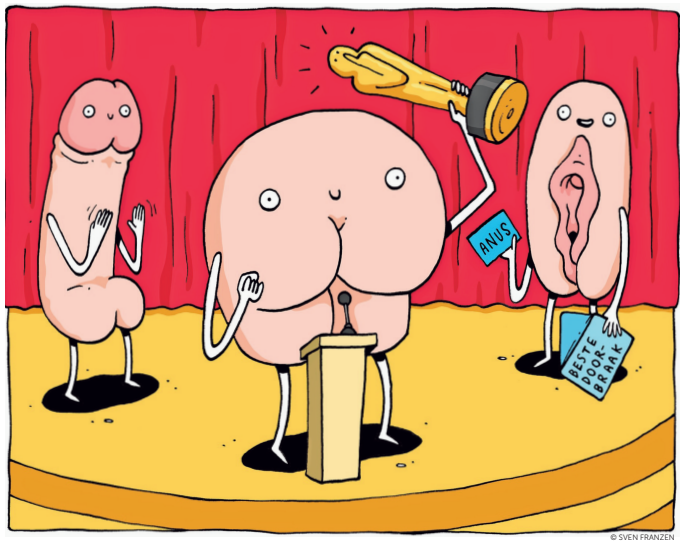
Het is gelukkig niet allemaal kommer en kwel. U besteedt zelfs een volledig hoofdstuk aan anaal genot. Pleit u voor meer anale seks?

“Mij ga je niet horen zeggen dat iedereen dit nu móét proberen. Maar ik wil evenmin dat er onwaarheden de ronde doen: dat het ongezond zou zijn, dat je er incontinent van zou worden. Dat klopt dus niet.

“Het punt is: gaat het over seksueel genot, dan hinkt de aars alweer bij de penis en de vagina achterop. Ook omdat er, zeker bij heteromannen, nog zo’n taboe op rust. Een heteroman die anaal genot ervaart, begint al snel te twijfelen aan zichzelf: ‘Ben ik nu deels homoseksueel?’ Terwijl je anale seks en homoseksualiteit moet loskoppelen van elkaar. Die twee vallen niet samen.

“Als je het mij vraagt, wordt anaal genot de volgende stap in onze seksuele revolutie. De anus is tenslotte een van de best bezenuwde regio’s van ons lichaam. Het is een erg gevoelige plek. En dus uitstekend om onze seksualiteit te verkennen.”

‘Het enige wat ik kon doen, was naar ‘Sara’ kijken. Dat was het enige lichtpuntje in mijn dag

© SVEN FRANZEN

Iedereen herinnert zich wel de sketch uit *In de gloria*, waarin een koppel zich aan anale seks waagt. Na afloop kan de vrouw, met een door pijn vertrokken gezicht, amper gaan zitten. Zo hoort het dus niet?

“Het is zoals bij andere vormen van seks: het mag nooit pijn doen. Ga dus niet met geweld, maar met geduld te werk. Te bruut kan leiden tot anale trombose, bloedende aambeien of een kapotte sluitspier. Voor anaal genot heb je drie dingen nodig: geduld, glijmiddel en goede condooms. Ook dat laatste is erg belangrijk. Want bij onbeschermde seks loop je meer risico op soa’s of anuskanker.”

Opmerkelijk: u ziet steeds meer mensen op spoed die de verkeerde ‘erotische voorwerpen’ gebruiken, schrijft u: een grote salami, een zaklamp, een levende paling. Echt?

“Wij treffen van alles aan. Precies door het taboe experimenteren mensen met de verkeerde dingen, ook al vind je op internet makkelijk de juiste attributen. Het is ook niet zonder risico. Als je een groot, scherp object gebruikt en je bent te wild, dan kunnen er scheurtjes of perforaties ontstaan.

“Het moeilijkste voor mij was een man met een whiskyfles van 1 liter. Kwam daarbij dat die fles in vijf stukken gebroken was. Wellicht had hij die in paniek stuk proberen te slaan. Twee uur heb ik daaraan gewerkt om die scherven eruit te krijgen. Ik moest ook opletten dat ik mij er niet zelf aan kwetste. Maar dat is gelukt: onder verdoving, zonder operatie. Een maand later wilde ik die man nog eens terugzien op controle. Maar hij is nooit teruggekomen. Ook weer die schaamte zeker?”

Een andere trend: anus-zonnen of *butthole tanning*. Influencer Ra of Earth is zo’n believer die elke dag met zijn achterwerk in de zon gaat liggen. Hoe kijkt u daarnaar?

“Vroeger, in de jaren 80, had je het bleachen. Vooral pornoacteurs wilden toen hun anus bleken. Nu zien we het omgekeerde: anus-zonnen. Aanhangers menen dat het de creativiteit aanscherpt, depressie tegengaat en het geluksgevoel verhoogt.

“Bewezen is dat niet. Waarmee ik niet zeg dat het onzin is. Als zoiets uw levenskwaliteit verbetert, wie ben ik dan om u tegen te houden?”

Anno 2020 kan het niet dat we met pijn aan de poep blijven sukkelen, stelt u. Meer nog: had Napoleon uw boek gelezen, hij had de slag bij Waterloo niet verloren. Hoezo?

“Net voor de eindstrijd moest Napoleon zich laten verzorgen voor aambeien. Door de pijn kon hij niet op zijn paard zitten. Gevolg: hij was veel minder aanwezig op het veld dan de Hertog van Wellington, die langs de linies reed, zijn mannen aanmoedigde en zijn strategie kon bijsturen.

“Wist je trouwens dat je hier ook de herkomst van het woord ‘aarzelen’ ziet? Het betekent: herhaaldelijk met je achterste wrikkelen. Net zoals Napoleon stond te dralen om zijn paard te bestijgen. Natuurlijk verloor hij die slag niet alleen door pijnlijke aambeien. Maar dat aarzelen was toch geen cadeau.”

***Achterwerk*, door Bart Van Geluwe, uitgeverij Borgerhoff & Lamberigts, 192 p., 22,99 euro.**

Voor dagelijkse kost die je elke week helpt.
Je kan op ons rekenen.
colruyt.be/rekenopons
colruyt laagste prijzen

Mogelijk dient zich zacht griepseizoen aan

Landen in het zuidelijk halfrond die nu hun winter beleven, zoals Australië en Brazilië, zien weinig tot geen mensen met griep. Het coronavirus heeft immers het vliegverkeer grotendeels lamgelegd en iedereen neemt de afstandsregel in acht. Betekent dit dat we niet hoeven te vrezen voor de ‘perfecte storm’ van griep en Covid-19?

“Laat dit ons vooral niet tegenhouden ons tegen griep te vaccineren, want elke griep-patiënt zal ook verdacht worden van een corona-infectie en zal in quarantaine moeten”, zegt professor huisartsgeneeskunde Dirk Devroey (VUB). Van 15 september tot 15 november kunnen risicogroepen in ons land zich prioritair tegen de seizoensgriep laten vaccineren.

Devroey: “In 2009 werden we opgeschrikt door de Mexicaanse griep. We kregen toen de mildste griepmaanden in dertig jaar. Dat hadden we te danken aan vaccinaties, maar ook aan het toegenomen bewustzijn. De belangrijkste maatregel was toen om contact met anderen te mijden. Voor het eerst werd toen het advies gegeven met griep zeven dagen niet te gaan werken

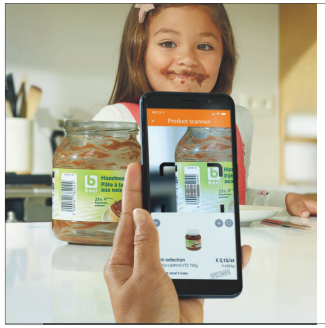
“Het blijft van cruciaal belang dat risicogroepen zich tegen griep laten vaccineren.” (LBE)

Elke maand sterven zeven voetgangers

In 2018 kwamen 74 voetgangers om in het verkeer. Volgens cijfers van *VTM Nieuws* waren dat er vorig jaar 92. Dat is een stijging van 24 procent. Bij jongeren tussen 19 en 25 jaar is het zelfs de voornaamste doodsoorzaak. **“Een oorzaak van die opvallende stijging kan gezocht worden in het feit dat weggebruikers niet goed opletten.** Veel mensen zijn afgeleid in het verkeer’, zegt Danny Smagghe van Touring. Hij heeft het dan onder andere over bestuurders die bezig zijn met de technologie in hun auto of met hun gsm. “Ook veel voetgangers zijn vaak zelf met hun smartphone bezig.” (BJM)

Meer dan 10.000 strafzaken lopen al tien jaar

Zoals bekend gaan de ex-toplui van Fortis allemaal vrijuit na een onderzoek dat in 2008 werd geopend. Volgens de raadkamer in Brussel zijn alle tenlastelegginge in het onderzoek naar de teloorgang van Fortis verjaard. Dat is geen alleenstaand geval, blijkt uit cijfers die de krant *De Tijd* onthulde. Heel precies gaat het om 10.126 zaken die in 2009 of nog eerder begonnen zijn en vandaag nog niet zijn afgesloten. Deze stokoude dossiers gaan over allerlei soorten misdrijven. **Uit de statistieken kan niet afgeleid worden of en hoeveel oude financiële dossiers er nog openstaan.** (BJM)

Om jouw taken te verlichten.
Je kan op ons rekenen.
colruyt.be/rekenopons
colruyt laagste prijzen